

[Jens Thoft]

kommet på bedre tanker efter at have læst rapporten, for det havde han ikke haft lejlighed til på det tidspunkt, hvor den blev skudt i sønk.

SF rejser altså denne debat, fordi vi finder, at Personskatteudvalgets betænkning indeholder så meget gedigent gods, at mine to halve navnefæller – jeg tænker på hr. Lykketoft og Venstres daværende politiske ordfører, hr. Peter Brixtofte – ikke skal få lov til at slå rapporten ihjel uden at have grundlag for det. Vi fandt, at vi måtte have en debat her i salen om indholdet af rapporten, og vi opfordrer til en debat uden alt for mange fordomme, en debat, som forhåbentlig medfører, at et stort flertal i Tinget beslutter at tage arbejdstøjet på for at få skabt en skattereform, som kan holde længere end sidste gang, hvor skattereformen jo blev overhalet af det indre marked, længe før den trådte i kraft.

Personskatteudvalget gør i sin betænkning op med en lang række dogmer i dansk skattepolitik. Nogle af dem kan nogle ikke lide, og andre kan andre ikke lide – sådan er det jo – men jeg håber og tror, at vi efter debatten i dag kan skimte et svagt omrids af, hvordan et flertal i Tinget forestiller sig en skattereform, og jeg mener, at Personskatteudvalgets betænkning er et godt og gennearbejdet grundlag for en videre drøftelse.

Besvarelse

Skatteministeren (Peter Brixtofte):

En skattereform står meget højt på regeringens ønskeseddel. Skattesystemet er den enkeltstående faktor, som har størst negativ indflydelse på dansk økonomi, bl.a. er både den lave økonomiske vækst og den høje arbejdsløshed symptomer på et dårligt skattesystem. Omvendt kan vi fremme en tilfredsstillende økonomisk udvikling herhjemme, hvis vi kan komme af med de ekstremt høje marginalskatter og med det alt for store skattetryk.

Derfor har regeringen fremsat forslag til en forbedring af skattesystemet, og som det vil være Tinget bekendt, har vi ikke gjort det én, men mange gange. Ingen kan beskyldte regeringen for manglende initiativer på skatteområdet.

På erhvervs-, forbrugs-, og formueskatteområderne har initiativerne båret frugt. Her er beskatningen lempet betydeligt, men der mangler stadig en ændring på personskatteområdet, og

det var i erkendelse heraf, vi for knap et år siden nedsatte Udvalget om Personbeskatningen. Politisk kom vi ingen vegne, og spørgsmålet var, om et uafhængigt udvalg af eksperter på skatteområdet kunne anvise vejen til den nødvendige skattereform.

Og nu kender vi svaret: Det kunne de. Udvalget fortjener ros, alene fordi det lykkedes at fremkomme med et samlet udspil, uden at det var nødvendigt at gribe til mindretalsudtalelser osv., alle 11 eksperter anbefaler forslaget. Men selve indholdet giver så sandelig også grund til ros, samlet set er det et godt forslag. På marginalskatteområdet sænkes den højeste skattesats fra 68 til 58 pct., men også indkomster, der ikke støder på skatteloftet, bliver lempeligere beskattet. Således vil de fleste skatteydere få en nedsættelse af marginalskatten på omkring 10 procentpoint, hvis man følger forslaget.

Regeringen noterer sig også, at eksperterne har kunnet anvise et nyt skattesystem uden at anbefale bruttoskat. Det er altså muligt, som regeringen hele tiden har påpeget, at udforme en skattereform uden at gribe til det klodsede og uretfærdige skatteinstrument, som bruttoskatten er.

Regeringen ser ét hovedproblem i udvalgets forslag, fordi det ikke er lykkedes at lave et system, der ikke kaster nye byrder over på boligejerne. Jeg vil gerne allerede nu sige, at regeringens holdning på dette område er helt klar. Der må ikke kastes nye byrder over på boligejerne ved en kommende skattereform, og det er meget vigtigt at få denne garanti slået helt fast, inden vi går i gang med de egentlige drøftelser om en skattereform.

Når det er sagt, må jeg imidlertid straks gentage, at udvalget i sine principielle overvejelser har udtrykt synspunkter, som regeringen i høj grad er enig i. For det første fastholder udvalget grundstrukturen i det gældende system. Selv om der indgår en række forslag til ændringer, lægger regeringen ligesom udvalget stor vægt på en vis kontinuitet, både af praktiske, administrative og psykologiske årsager. Hvis det ikke er nødvendigt at ændre på de allerede indarbejdede skattemæssige begreber, er der heller ingen grund til at gøre det. Det er ikke forandring for forandringens skyld, regeringen tilstræber.